

Zsebtolvajok a szombati hetipiacon

(A Délmagyarország munkatársától.) A szombati hetipiacon vakmerő zsebtolvajok dolgoztak, körülbelül 7—8 esetben követtek el zsebtolvajlást. Már a kora reggeli órákban panaszt tettek a rendőrség központi ügyeletén, hogy egy asszonytól 90 pengőt loptak el a Valéria-téren. Azonnal detektívek mentek ki a piacra, nyomozásuk azonban nem járt eredménnyel. Nem sokkal később még 6—7 újabb

panaszt tettek a rendőrségen. Egyiktől 80, a másiktól 40, azonkívül kisebb összegeket loptak el a zsebtolvajok.

A rendőrségnek az a feltevése, hogy *átutazó zsebtolvajbanda* működött a piacon. A detektíveknek a déli órákban sikerült a zsebtolvajok nyomára akadni. Remélik, hogy vasárnapra valamennyi tolvajt sikerül elfogni.

Sohasem fogja elfelejteni, ha a **KONZUM** *törmelek* *pörkölt* *kávéját* egyszer megkóstolja! A legjobb fajok törmeleke: 10 deka 30 fillér.

"KONZUM", Kossuth Lajos sugárút 1. 65

gyors és tömegforgalom számára nem elégséges, azonkívül pedig minden kiállítási építkezés a park rovására menne, amelyet pedig lehetőleg sérletlenül kellene biztosítani a város üdülést kereső közönsége részére.

Meggyőződésem szerint az egyetlen hely Szegeden, amely állandó kiállítási területnek alkalmas, a Kossuth Lajos-sugárutnak a dohánygyári telkek visszaadásából és a vámház melletti vízállás feltöltéséből képződött része. Igaz ugyan, hogy ez a tekintélyes terület az eddigi tervek szerint házépítés céljára lett volna fenntartva, miként a tapasztalatok mutatják azonban, a vevők még az ingyentelek átengedése mellett se nagyon tolonganak. Ezen a területen egyelőre egy kiállítási csarnokot kellene építeni, a többi helyet pedig át lehetne engedni mutatóvárosoknak és egyéb szórakozási alkalmatosságoknak. Természetesen a kiállítási csarnok mellett elegendő helyet kellett rezerválni olyan kiállítók számára, akik kiállítások és vásárok rendezése esetén nem a csarnokban, hanem önálló pavillonokban akarnának elhelyezkedni. Ez annál inkább szükséges, mert a kiállításoknak ezek a legjobb fizetői és eddigelői éppen ezek maradtak el az ipartestületben rendezett ipari vásárokról, minthogy ott nem lehetett nekik helyet biztosítani.

Ne mondja senki, hogy ez az elgondolás a mai viszonyok között utópisztikus és nem érdemes vele foglalkozni. Elsősorban én nem mondom azt, hogy ezt a kiállítási csarnokot rögtön meg kell építeni, hanem csupán azt szeretném, hogy a hely biztosítsa a jövő számára. Meggyőződésem szerint ugyanis az eddigi ipari vásárok egy-két év múlva eljutnak oda, hogy a kényszerű szükség és a fejlődés fogja parancsolni, hogy számukra a beépített belterületen keressünk valahol helyet. Másodszor az ilyen terveket előre kell megvitatni és részleteikben tisztázni, hogy mikor igazán aktuálisakká válnak, már kialakult közvélemény legyen mellettük. Harmadszor pedig, ha ebben a kérdésben összefognak az érdekelt szervezetek, a város, a kamara és az ipartestület, akkor talán néhány évre való előirányzat mellett lehetne a terv számára olyan finansziális alapot is találni, amely még a reális megvalósítást is lehetővé teszi.

Ajánlom a gondolatot az érdekelt körök szíves figyelmébe.

SZEGEDI KIÁLLÍTÁS

Irtó TONELLI SANDOR.

Ezt a cikket tulajdonképpen már néhány hét előtt szerettem volna megírni, mikor még állt az ipartestület helyiségében rendezett ipari vásár. Akkor azonban helyesebbnek láttam, hogy egy közvetlen ismertető cikket írjak a vásárról a nagyközönség számára és amit most mondandó vagyok, egy későbbi időpontra tartom fenn magamnak. A kérdés, amelyet fel akarok tenni, ez, hogy mi a jelentőségük ezeknek a vásároknak és mennyiben van meg a fejlesztésük lehetősége.

Hogy az iparosokra mit jelent a vásár, azt már a multikori cikkemben megírtam. Nyersen megmondva, közvetlen és közvetett eladási lehetőséget. Az iparos, akinek nincsen kirakata, alkalomhoz jut, hogy termékeit, gyártmányait a közönséggel megismertesse. A gazdasági tömegvonzásnak, közkeletűen reklámnak a törvénye hozza magával, hogy az ilyen bemutatások élénkitően hatnak a vásárlási kedvre és esetleg olyan üzletek megkötésére vezetnek, amelyek máskülönben nem jöttek volna létre. Az iparosokon kívül azonban a vásárnak közvetett és nem alábecsülhető jelentősége van a városra nézve is. Forgalmat teremt és idegeneket vonz. Ennek tulajdonítandó, hogy mostanában, alig egy-két évtizeddel azután, hogy divatba jött annak emlegetése, hogy a kiállítások kora lejárt, a külföldön minden valamirevaló város igyekszik ilyen ipari bemutató jellegével bíró vásárokat rendezni és maguk a városok tetemes áldozatokat vállalnak a vásárok rendezési költségeinek előteremtése körül.

Ha ez a megfontolás helyes a külföldön, akkor igaznak kell lenni nálunk Magyarországon és szűkebb keretek között Szegeden is. Vizsgáljuk ebből a szempontból, hogy mit lehetne tenni a szegedi ipari vásár fejlődése érdekében?

Anyag szempontjából a szegedi ipari vásár ellen nem volt kifogás emelhető. A kiállító iparosok termelésük legjavát hozták el és igyekeztek méltóan reprezentálni szakmájukat és Szeged kézműiparát. A baj ott kezdődött, hogy a bemutatott anyag kevés volt, össze volt zsúfolva, minek következtében nem érvényesülhetett úgy, mint kellett volna és azokon a napokon, mikor kissé nagyobb volt a látogatók száma, már mozogni is alig lehetett az ipartestületnek a vásár számára átalakított helyiségeiben. Ez a baj pedig abban a mértékben csak súlyosbodni fog, amint az évről-évre rendezett vásárok még jobban átmennek a köztudathoz és a viszonyok esetleges megjavulása, — aminek reményéről letegnünk nem szabad, — még többeket fog rávenni, hogy az ipari vásáron való részvételre jelentkezzenek. Bent, a város belterületén ezt a kérdést véleményem szerint megoldani nem lehet, mert mindenütt bele fog ütközni a kiállítás vezetősége a legnagyobb akadályba, a falakba és a meglevő épületek korlátozott-ságába.

A lipcei példa, amelyet egy szűkebb megbeszélés alkalmával ellene vetettek ennek a felfogásomnak, nem vág. Lipcse kimondott árumintavásár, ahol nem eladásra szánt kész ipari termékeket, hanem főleg a gyári termelés árumintáit mutatják be. Ott már évszázados fejlődés folytán alakult úgy a vásár,

hogy a város belsejében vannak óriási nagy, egyenesen kiállítási célokra rendelt épületek. Ott meg lehet engedni azt a luxust, hogy egész nagy épülettömbök az év nagy részében üresen álljanak és csak a tavaszi és őszi vásárt megelőzőleg és követőleg, aránylag rövid időn keresztül vétesseken igénybe. Nálunk az ilyesmit elképzelni lehetetlenség. De már Lipcsében is, a háború óta egészen nagy vásárváros épült a tulajdonképpeni belterületen kívül, amely vásárváros épületei, pavillonjai kizárólag kiállítási célokat szolgálnak. Másutt, ahol újabb keletű az ipari vásárok rendezése, mindenütt kívül mentek a tulajdonképpeni városon és szabad területeket igyekeztek erre a célra rezerválni.

Mi legyen az ilyen, ipari vásárok számára rezerválandó területek lényeges kelleke? Az, hogy valamely főközlekedési útvonal mentén, vagy annak meghosszabbításában feküdjek, legyen még könnyű megközelítés lehetősége. a terület legyen olyan, hogy szükség esetén magát a vásárt bővíteni lehessen és a szorosan vett kiállítási csarnokokon kívül helyük legyen az olyan látványosságoknak, szórakozási alkalmaknak is, amelyek ma minden ilyen kiállítási alkalomnak elkerülhetetlen járuléka.

Néhány év előtt a Baross-Szövetség rendezett Szegeden egy kisebbfajta kiállítást a repülőtelep hangárjaiban. Bevétel szempontjából, úgy tudom, ez a kiállítás fényesen sikerült. Ez azonban merő véletlen volt és csak az időjárásnak volt köszönhető. Csak tessék elképzelni, mi történt volna, ha például egy alapos eső eláztatja az utat és a villemos végállomástól sártengeren keresztül kell a kiállítás kapujáig átlábolni? Ujszeged is nagyrészt ilyen okoknál fogva kiállítási területnek alkalmatlan. A közlekedés nem elég

A HAJ ÁPOLÁSÁHOZ TÖBB KELL.

MINT MOSÁS

KÖZÖNSÉGES

SZAPPANNAL.

A haj el és különleges kezelést kíván. Az enyhe, szódamentes **ELIDA Shampoo** a haját egészségben tartja.

MINDENHETI FEJMOSÁSHOZ

ELIDA SHAMPOO